

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Banach

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szliwa

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2013 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. M. i M. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. solidarnie na rzecz powodów D. M. i M. C. kwotę 3.293,62 złote (trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt dwa grosze) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty:

- 2.998,42 złotych od dnia 5 listopada 2011 roku do dnia zapłaty;

- 295,20 złotych od dnia 5 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza solidarnie od powodów D. M. i M. C. na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 109,40 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje, aby powodowie D. M. i M. C. uiszcili solidarnie na rzecz strony Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 251,05 złotych (dwieście pięćdziesiąt jeden złotych pięć groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego;

V. zwraca stronie pozwanej Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 19,82 złotych (dziewiętnaście złotych osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem różnicy między zaliczką uiszczoną na poczet opinii biegłego, a wynagrodzeniem należnym.

UZASADNIENIE

Powodowie M. C. i D. M. domagali się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 8.452,01 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego żądania powodowie wskazali, że w dniu 8 października 2011 roku będący własnością powodów samochód marki V. (...) uległ wypadkowi. Samochód ten był ubezpieczony u pozwanej na podstawie polisy nr (...) w zakresie auto casco oraz Hestia C. A.. Pozwana wyceniła szkodę na kwotę 9.135,10 złotych i wypłaciła kwotę niesporną. Powodowie zlecili wycenę szkody rzeczoznawcy, który określił wysokość szkody na kwotę brutto 23.916,80 złotych, określając dodatkowo tzw. ubytek wartości części zamiennych na kwotę 5.517,79 złotych. Podali także, że koszt sporządzenia tej prywatnej opinii wyniósł 295,20 złotych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podała, że umowa została uregulowana na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (AC) o symbolu : CB-AC-01/11, stanowiących integralną część umowy. Ubezpieczeni zaakceptowali warunki zawartej umowy, co wynika z polisy oraz złożonego przez Ubezpieczonego podpisu. W dniu 4 listopada 2011 r. pozwany przyznał i wypłacił powodowi kwotę 9.135,10 złotych netto. Świadczenie zostało wyliczone na podstawie warunków uzgodnionych przez obie strony w umowie ubezpieczenia AC. Przedmiotowa umowa została zawarta w wariantcie serwisowym, co wynika z punktu V ust. 1 polisy. Konsekwencją zaś wyboru takiego sposobu rozliczania szkody zostały uregulowane w § 28 ust. 1 owu AC i następnych. Zgodnie z jego treścią ustalenie rozmiaru szkody częściowej następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu. Z uwagi na nie przedstawienie przez powodów faktur za naprawę, pozwany wyliczył odszkodowanie według wariantu kosztorysowego, tj. przy zastosowaniu §33 owu AC. Wariant ten obejmuje koszty naprawy na podstawie wyceny dokonanej przez E. Hestia bez uwzględnienia podatku VAT. W przypadku braku cen części sygnowanych marką alternatywną do marki producenta pojazdu, do rozliczenia przyjmuje się ceny części pochodzących od producenta pojazdu pomniejszone o zużycie eksploatacyjne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 października 2011 roku uległ wypadkowi samochód marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) - 2004 rok produkcji stanowiący własność powodów. Samochód ten był ubezpieczony w (...) S.A. z siedzibą w S. na podstawie polisy nr (...) w zakresie ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia AUTOCASCO (AC) w serwisowym wariantcie ustalania wysokości odszkodowania. Szkada została zgłoszona stronie pozwanej przez powodów w dniu 17 października 2011 roku.

okoliczność bezsporna.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. uznała swoją odpowiedzialność i w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi tytułem odszkodowania kwotę 9.135,10 złotych netto.

okoliczność bezsporna.

Celem sprawdzenia czy strona pozwana w sposób prawidłowy oszacowała szkodę, powodowie zlecili rzeczoznawcy dokonanie opinii na okoliczność wyceny wartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Za sporządzenie przedmiotowej opinii powód poniósł koszty w kwocie 295,20 złotych.

dowód: - kalkulacja naprawy BK-369/11, k.13-25,

- faktura VAT nr (...), k. 26.

Wartość kosztów naprawy samochodu powoda marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) wynosi kwotę 12.133,52 złotych brutto.

dowód: - opinia biegłego sądowego P. B., k. 70-98.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie pozostawało, iż w wyniku kolizji z dnia 8 października 2011 r. uszkodzeniu uległ samochód osobowy powodów zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą z powodami łączyła umowa ubezpieczenia autocasco. Spornym pomiędzy stronami było czy kwota odszkodowania wypłacona powodom pokryła w całości powstałą w tym zakresie szkodę.

Z uwagi na powyższe powodowie M. C. i D. M. ponieśli szkodę, do której naprawienia zobowiązana jest strona pozwana, ze względu na wiążącą ich umowę. Wypłacone odszkodowanie powinno w całości rekompensować poniesioną szkodę.

Na wniosek powodów Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z dziedziny techniczno – kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej i wycen pojazdów P. B. celem ustalenia wysokości szkody uszkodzonego pojazdu marki V. (...).

Biegły sądowy ustalił, że rzeczywisty koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody przy uwzględnieniu warunku optymalizacji cen części zamiennych na miesiąc październik 2011 r. wynosiło według wariantu serwisowego kwotę 13.851,90 złotych brutto, natomiast według wariantu serwisowego przy zastosowaniu części zamiennych kwotę 12.133,52 złotych brutto.

W ocenie Sądu wyliczenia biegłego sądowego są rzetelne i odzwierciedlają rzeczywisty zakres szkody doznanej przez powodów na skutek zdarzenia z dnia 8 października 2011 r.

Z treści umowy łączącej strony wynika, że została ona zawarta w wariantcie serwisowym oraz że ustalenie szkody miało nastąpić po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powodowie nie przedłożyli faktur za naprawę pojazdu, zatem należało uznać że powodom należy się odszkodowanie według wariantu kosztorysowego.

Podstawę do ustalenia wysokości należnego odszkodowania stanowiła dla Sądu opinia biegłego – (wariant II kosztorysowy brutto), zgodnie z którą wartość kosztów naprawy pojazdu powodów wyniosła 12.133,52 złotych brutto.

Sąd uznał, iż niezależnie od tego czy poszkodowany naprawił uszkodzony w wypadku pojazd, czy też podjął decyzję odmienną odnośnie uszkodzonego pojazdu, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad wynikających z art. 363 § 2 k.c. w związku z art. 361 § 2 k.c. co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Gdy zatem naprawa pojazdu przywróci mu jego wartość sprzed wypadku, odszkodowanie winno odpowiadać kosztom takiej właśnie naprawy (z uzasadnienia uchwały SN z dnia 15.11.2001 r., sygn. akt III CZP 68/01). Zgodnie z art. 363 § 2 k.c. wysokość tak określonego odszkodowania powinna być ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy. Skoro zaś, stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, cena jest wartością wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę przy czym w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług, to miernikiem wysokości szkody ustalonej według cen kosztów naprawy jest tak właśnie określona cena naprawy pojazdu, a zatem cena części zamiennych i usług obejmująca podatek VAT.

W ocenie Sądu postanowienia zawarte w OWU AC dotyczące wyceny kosztów naprawy pozostają w sprzeczności z art. 385 § 1 k.c. – są one bowiem sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interes konsumentów. Niedozwolone są bowiem te postanowienia umowy, które uzależniają wysokość odszkodowania od tego czy poszkodowany dokonał naprawy uszkodzonego samochodu (wtedy ubezpieczyciel uwzględnia podatek VAT) czy tego zaniechał (wtedy ustalenie szkody następuje w oparciu o metodę kosztorysową, co oznacza, że zarówno koszt robocizny, jak i też koszt części zamiennych i materiałów uwzględniony przez pozwaną nie obejmuje podatku VAT). Obowiązek naprawienia szkody powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy.

Decyzja poszkodowanego o dokonaniu naprawy samochodu nie ma więc wpływu na wysokość doznanego uszczerbku majątkowego. Wobec powyższego tak ukształtowane postanowienia są niedozwolone.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powodom należy się kwota 2.998,42 złotych stanowiąca różnicę pomiędzy wypłaconą im kwotą przez stronę pozwaną, a kosztem rzeczywistym naprawy pojazdu ustalonym przez biegłego sądowego.

Sąd uznał, iż na rzecz powodów należało ponadto zasądzić kwotę 295,20 złotych tytułem poniesionych kosztów sporządzenia oceny technicznej, która to była niezbędna do dochodzenia praw przez powodów. Powodowie, by oszacować straty i zorientować się czy strona pozwana właściwie wyliczyła poniesioną przez nią szkodę musiała skorzystać z pomocy fachowca. Dzięki sporządzonej opinii prywatnej powód ustalił jakiej kwoty odszkodowania może domagać się od strony pozwanej. Skoro strona pozwana szacuje straty korzystając z pomocy z powołanych przez siebie fachowców to nie można zabronić powodowi ustalenia szkody przy pomocy rzeczoznawcy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz powodów solidarnie łączną kwotę 3.293,62 złotych, natomiast powodowie niniejszym pozwem domagali się zapłaty kwoty 8.452,01 złotych, dlatego też dalej idące powództwo należało oddalić, o czym orzeczono jak w punkcie II sentencji wyroku.

Orzeczenie o odsetkach oparto na przepisie art. 481 kc. Sąd przyznał odsetki ustawowe od kwoty 2.998,42 złotych od dnia 5 listopada 2011 r. do dnia zapłaty tj. od dnia następnego po wydaniu decyzji o przyznaniu odszkodowania oraz od kwoty 295,20 złotych poniesionej przez powoda tytułem sporządzenia prywatnej opinii przez rzeczoznawcę od dnia 5 sierpnia 2012 r. tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 100 kpc przy zastosowaniu zasady stosunkowego ich rozdzielenia. Powodowie wygrali sprawę w 39 % i w takim zakresie powinni otrzymać od strony pozwanej zwrot poniesionych kosztów procesu. Powodowie ponieśli koszty w wysokości 423 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 1.217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Jednocześnie stronie pozwanej, która sprawę wygrała w 61 % należy się zwrot od powoda kosztów w takiej części. Poniesione przez nią koszty to koszty zastępstwa prawnego. Po potrąceniu tych sum to powodowie winien zwrócić stronie pozwanej kwotę 109,40 złotych tytułem kosztów procesu, o czym Sąd orzekł w punkcie III wyroku.

Sąd w pkt IV wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł treści przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał uiszczyć zgodnie z wynikiem procesu powodom kwotę 251,05 złotych (tj. 61 % z kwoty 1.231,23 złotych – 500 złotych uiszczony tytułem zaliczki) na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) tytułem nieuiszczonej części wynagrodzenia biegłego sądowego P. B., które tymczasowo zostało wypłacone ze środków budżetowych Sądu.

Orzeczenie w punkcie V wyroku zostało oparte zostało o treść przepisu art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i Sąd zwrócił stronie pozwanej kwotę 19,82 złotych tytułem różnicy między opłatą pobraną od strony pozwanej na poczet opinii biegłego w kwocie 500 złotych, a opłatą należną od powoda w związku z wynikiem procesu z tytułu kosztów opinii biegłego w kwocie 480,18 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.